

Bielawski Józef.

1. Na powrót Jo. ks. Crastoryskiej genez. z padole. 1791 r.

Biel. 2. Dzień siedemnasty stycznia 1792.

Biel. 3. Satyra przeciw paskwilom. - b. r.

4. Wiersz na dzień wielkich imienia J. Kr. Mei. b. r.

Biel. 5. Wiersz. - "Bierz Frembecki swe pióro".....

(6.) Do pracownego poety Bielawskiego (oraz:) Biel. do Anonima

Amem. (7.) Wiersz do wielkiego poety pułkownika Bielawskiego

Fembecchi H

D O

SZACOWNEGO POETY

B I E L A W S K I E G O

Z G O D A.

XVIII. 2. 246

Dotąd byliśmy z sobą żwawi przeciwnicy,
Lecz niedawno spotkawszy Ciebie na Ulicy,
Chciałem wyjść z Karety, otworzyć podwoje,
I przeprosić Cię iawnie za napaści moje;
Ale się twardejście kucyki zbiegały,
Ostatnie twoje wierzże barzo mię znękały,
A mój dowcip naprzeciw kładąc twemu w szali,
Przyznam się, że mę węę twój wierzż łatwo zwali;
Lepiej niech się pogodzą dzielne przeciwniki,
Słyszałem, że się grożą na mnie Pocięki.
Daj mi przeciw ich złości wsparcie i obronę,
Niechay pod twoich skrzydeł schronię się załonę.
Przepraszam Ciebie, niechay ta otwartość Dufzy,
Wielkomyślnie twe serce do pardonu wrzuszny:
Mam Ci komunikować niektóre me Dzieła,
Trzeba żeby ie ręka twoja poprawiła,
Niechay się nie spodziewa *Niemcewicz* tej łaski,
Tyś Pifarz szacowany, a on bazgracz płaski,
I iego zaciąć trzeba: my zaś żyimy w zgodzie,
Znajdziesz mię w tych dniach z rana na Saskim Ogrodzie.

B I E L A W S K I

D O

A N O N I M A.

Soyons amis Cinna, c'est moi qui t'en convie.

Cornille.

Pókiś mię z ostrym piorkiem nie przestawał gonić,
Według praw przyrodzenia musiałem się bronić.
Dziś ludzkość tylko czuiąc, już nie jestem frogi,
Oszczędzam tego, co mi rzuca miecz pod nogi.
Dłuższemi napaściami nie będziem się dręczyć,
Późniejszy w kłotni, pierwszy poydę Cię obręczyć. (a)

(a) Od słowa łapy, mówi się ob-łapić; od słowa ręce, powinno się mówić ob-ręczyć; ile że pierwsze słowo od pospolstwa do inszego znaczenia przeniesione jest. Drugie chociaż nowe, ale na miejsce tamtego zdać się bydź potrzebne, i jeżeli komu, tedy na-przód Poetom wolno jest nowych słów używać:

Plauto ne dabit Romanus ademptum

Virgilio, Varioque?

Horat.

Tenże na innym mieyscu:

Dixeris egregiè notum si callida verbum

Reddiderit junctura novum.

Bielawski

do szukającego zgody Anonima.

A gdy nas między wyższych los malarzy sadzi,
Zolc z czernidłem dla drobney zostawiny czeladzi.
Poprawiać twoie pisma nie jest w moim celu;
Ale przyjmij ma radę nowy przyjacielu,
Jeżeliś od Minerwy dary wzięli hoyne,
Te upominki zdoła użycie przystoynie,
W przyszłym opieemy czaśie Seym wieczyście słynny,
Pracowicie cnotliwy, użytecznie czynny,
Który nagłością dziwiąc nasze przeciwniki,
Skruszył pęta, Skarb zwiększył, bitne stworzył szyki.
On mimo groźb, obietnic, i chytrych forteli,
Ościennych, przodków naszych własnością nie dzieli,
I ustaliwszy prawo nakształt Krain tarczy,
Resztami oszkodzoney Polski nie frymarczy.
On z osobitych uraz zrobiwszy ofiary,
Wygnał z Izby nieufność, podeyrzenia, swary,
Zgodą Króla, Senatu, i licznego Posła
Odtehnęła Oycyzna, i głowę podniosła.
Znaaydziesz tam do wielbienia przykłady codzienne.
Lecz jeżeli raczey dzieła chcesz śpiewać woienne,
Oto ten, który odniost pod Sawaczem rany,
Z dziedzicznej waleczności powszechnie kochany,
Na groźne Marfa pole z pierwszą wiosną bieży,
Wiodąc z sobą ochoczey wybory Młodzieży.
Znamy go z niecofności, i mężnych przymiotów,
Wiemy, że dla Oycyzny duszę wylać gotów.
Gdy więc każe potrzeba w krwi broczyć orężę,
Lub szeroko zemszczony szlachetnie poleże,
Lub (co zdarzycie Nieba) za odważne czyny,
Nieśmiertelnemi czoło przestłoni wawrzyny.
A dążąc gdzie wskazuje sławy chęć gorąca,
Nieprzyjacielskie Zamki z wierzchu skał postrąca,
Licznieysze ztrwoży Hufce, biegłym swoich ruchem,
I szkodzić chcące barki poskromi łańcuchem.

Gdy Go na kwieciem stany obaczemy drodze,
Za swym wozem przeciwnych ciągnącego Wodze,
Wtedy pragnąc szczęśliwe uwiecznić pomnienia,
Piszmy dla Bostwa Hymny, i dla Ludu pienia.

3017 - 3023

<http://rcin.org.pl>

XVIII.2
245-251